

Bayer Zsolt: Ez az igazság!

2019 szeptember 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Olvassák el!

Nagyszer? kollégám, Gábor László írása. S ha már Baudelaire... Olvassák el az Egy dög cím? versét. Azzá lett Franciaország, a legnagyobb szerelem...

Jelképek erdején át visz az ember útja

Nézzük a tényeket: egy afgán migráns felvágta egy 19 éves fiú hasát Lyon egyik el?városában, a buszpályaudvaron, nyolc másik embert megsebesített – közülük hárman napokig szó szerint élet és halál között voltak. Ezek tények.

Szintén tény: az afgán migráns két különböz? névvel és három különböz? születési dátummal adott be európai uniós országokban menekültkérelmet, és szintén tény, hogy Franciaországban a kérelmét elfogadták.

Ezek a tények.

Ami most következik, az egy sajátos egymásra találás története. Egy ország – Franciaország – , amelynek állampolgárai nem akarnak rettegni (ez még érthet?), és sokkal egyszer?bb saját magukat manipulálni és elfogadni mindenféle küls? manipulációt. Egy kormány – a francia kormány – , amelyik a politikai korrektség és a politikai túlélés érdekében manipulál. Mindkét fél érdeke, hogy elhitesse és elhiggye a manipulációt. Nagy egymásra találás ez, kétségtelenül. Egy olyan országban, ahol a párhuzamos társadalom visszafordíthatatlanul kialakult, egy olyan országban, ahol Európában a legtöbb az illegális migráns, egy olyan országban, ahonnét Európából a legkevesebb illegális migránst tudják ténylegesen kiutasítani.

Az az igazság, hogy a francia embereket meg tudom érteni, akármennyire is furcsán hangzik. Azon a szombat estén, amikor néhány órával korábban, Villeurbanne-ban (azaz Lyon el?városában) az afgán migráns a barbecue-nyárssal meggyilkolta a fiút, egy francia kisváros teraszán ültem. Több száz kilométerre Lyontól. Este tíz óra lehetett, és a félig-meddig sétálóutcában egy motor elment az étterem el?tt. Ketten ültek rajta, mindkett?jükön sisak volt. Egy kicsit lassítottak – számomra teljesen egyértelm?en azért, mert nézték, van-e hely a teraszon – , majd látva, hogy nincs, továbbmentek. Majd néhány száz méterre a terasztól megálltak, egy másik terasz el?tt. Csakhogy amikor lassítottak, ott, ahol én ültem, a teraszon két-két pár is lehajolt az asztal alá. A mellettem ül? pár nem is óvatosan, hanem egyszer?en az asztal alá buktak. Néhány másodperc múlva (feltehet?en hallva, hogy elmegy a motor) visszaültek, talán mondhatnám, hogy visszamásztak a székükre. Egyikük, egy harminc körüli n?, mintegy a világnak magyarázva, annyit mondott: látták maguk is az utast, olyan furcsán ült! És mutogatott a motor felé, hogy még mindig ott áll.

Az utas (feltehet?en n? volt) csakugyan kicsit furcsán ült, nekidöntötte magát a motor támlájának, az egyik lábát az ülésen tartotta. Nagy motor volt, elég távol ült a motort vezet? (feltehet?en) férfit?l. Nekem ez sem volt gyanús, hiszen lassan mentek, inkább csak önveszélyesnek t?nt.

Két-két franciának az étterem teraszán viszont inkább közveszélyesnek. Nagyon banális volt a jelenet, a félelmük – egy filmben ez kifejezetten dramaturgiai hiba lett volna (délután egy terrortámadás – én hadd hívjam azért annak – , este meg már rögtön félnek is egy kisvárosban). Szájbarágós és didaktikus jelenet lenne. Pedig így volt, láttam. És szégyen vagy nem szégyen, én is ideges lettem, egészen addig, amíg a motor (mintegy másfél perc múlva) el nem ment a másik terasz el?l is és elt?nt az utca végén.

Ekkor még nem tudtam, bár er?sen gyanítottam, hogy a lyoni terrortámadást hogy fogja tálalni a francia hatalom és a francia média. Pontosítok: amit gondoltam, annál is gyalázatosabban és nevetségesebben. Ez nem terrortámadás, hiszen a gyilkos telefonján nem találtak radikális üzeneteket. Nem muszlim terror, mert ugyan azt rikácsolta, miközben embereket vagdosott össze egy nyárssal, hogy „Nem olvastátok a Koránt!” és az is kiderült, hogy egy hozzá arabul beszél? embernek megkegyelmezett, de ez egy szakért? szerint inkább egy misztikus istenképhez kapcsolódik, nem konkrétan a muszlim valláshoz. És természetesen egy pszichiátriai problémáról van szó, tehát végképp nem lehet terroristának nevezni. (Mégis, melyik muszlim terrorista nem pszichopata is egyben? Normális ember szokott nekirepülni a World Trade Centernek esetleg felrobbantani magát egy francia focistadion el?tt?) Ó, még drogozott is! Ez kifejezetten enyhít? körülmény. Lassan kialakul egy ártatlan ember (ember…) profilja.

Macron kormánya és az egész francia baloldal, ha már állampolgárait megvédeni nem tudja,inkább a jobboldali politikusokat kezdte támadni. Ugyanis néhány jobbközép és nemzeti jobboldali politikus a borzalmasan gyáva

francia migrációs törvényeket kezdte bírálni. Jaj, csak azt a hibát ne kövesse el senki, hogy az illegális bevándorlást összemossa a terrorizmussal, jaj, jaj, jaj, csak ezt ne, ez lenne a legnagyobb hiba. (S?t, mondhatnánk, egy 19 éves ártatlan francia fiú lemészárlása ehhez képest szinte apróság.) A lyoni szocialista polgármester, Macron bukott belügyminisztere egy órával a terrortámadás után már arról bölcselkedett, hogy ne ítéljünk elhamarkodottan. (Gérard Collomb-nak hívják és arról nevezetes, hogy a szeret?jét évtizedekig közpénzen tartotta, majd amikor lebukott, azzal védekezett, hogy nem is kapott olyan sok pénzt.)

A hírtelevíziókban másnap már a terroristáról (elnézést, a labilis lelkiállapotú afgán férfir?l) egyre kevesebb szó esett, a vasárnapi napot ugyanis elfoglalta a gyilkost elfogó buszsof?rök (valóban vitathatatlan) bátorsága, majd hétf?n a regionális újság, a Le Dauphiné Libéré az áldozatról is szót ejtett, rövid cikket közölt a fiúról.

Timothy Bonnet, így hívták.

Koncertre érkezett aznap Lyonba. Igen, 19 éves volt, egyébként Albertville mellett élt (Savoya) és két szenvedélye volt: a cukrászat és a versírás. Nyert is egy költészeti versenyt – egy cukrászsüteményt énekelt meg.

„L'homme y passe a travers des forets de symboles." Baudelaire egyik legszebb és legbölcsebb sora. Jelképek erdején át visz az ember útja, így fordította magyarra Szabó L?rinc. Jelképek erdején át visz az ember útja. Pontosan. Ezt valószín?leg tudták a regionális újságnál is, és egészen biztosan tudták a cikkb?l idéz? Le Figaronál. A jelképek. Milyen alapvet?ek, mennyire meghatározóak!

Cukrászat és versírás.

Cyrano de Bergerac. Ha egy francia ember életében csak három klasszikus darabot látott vagy olvasott, az egyik biztos, hogy a Cyrano volt. Iskolai tananyag. És persze az egyik leggyönyör?bb európai alkotás. Cukrászat és versírás. Az orr-monológ mellett a Cyrano leghíresebb és minden bizonnyal legszebb jelenete a második felvonás eleje. Ragueneau, a cukrász és költ?, Cyrano barátja, a sütemények csomagolópapírjára ír verseket, de szívtelen felesége abba adja a gyerekeknek az édességet, amikor vesznek t?lük. És Ragueneau a gyerekek után szalad, kétszer annyi süteményt ad inkább, de visszaveszi a csomagolópapírt, hiszen azon vannak a versek. Cukrászat és versírás.

Micsoda jelkép. A test és a lélek szolgálata, egyszerre.

Nehéz magyar megfelel?t keresni, mert a tizenkilencedik század végi magyar drámák többsége (Csiky Gergely vagy Toth Ede) nem olyan színvonalú m?, mint Rostand-é és így érthet?en nem is épült be a magyar emberek tudatába. De ha a huszadik század elejét nézzük, mondjuk Molnár Ferenc Liliomja eléggé a köztudatban van (irodalmi értéke egyértelm?en a Cyranohoz mérhet?, s?t). Nem lesz pontos az analógia, mert cukrász és költ? ma is van, hintáslegények meg nincsenek. De ha Liliom figuráját egy egészen kicsit szabadabban képzeljük el, nem annyira rossz a példa. Vagyis, ha arról olvasnánk, hogy valaki a pesti Városligetben dolgozik, a körhintát kezeli, agresszív ember, de el?jön bel?le a jóság, amikor megtudja, hogy barátn?je terhes, és mégis valamilyen b?nügybe keveredik – azért elég sok embernek eszébe jutna Liliom.

Cukrász és versírás, mint két szenvedély – ez az egyik leghíresebb és legszebb francia dráma egyik leghíresebb és legszebb motívuma.

És mennyire logikus, hogy a francia médiumok kerülték a párhuzamot. Hiszen a 19 éves fiú, Timothy Bonnet a régi értékek Franciaországát jelképezte. A kézm?ves ételkészítés és a költészet szeretete. És mivel egy meggyilkolt 19 éves fiúról beszélünk, minden fellengz?sség nélkül megismételhetjük: a test és a lélek szolgálata, igen. Na, ezt a jelképet nem akarták kibontani. Timothy Bonnet, az 2019-ben megölt francia fiú és Ragueneau, a tizenkilencedik század végén írt, a tizenhetedik század els? felében játszódó dráma halhatatlan szerepl?je.

Nem azért nem foglalkoznak ezzel a szívszorító és gyönyör?en jelképes párhuzammal, mert m?veletlen emberek dolgoznak a francia médiumokban. Éppen ellenkez?leg. Ismerik a Cyranot, persze, hogy ismerik. Ahogy ismerik Baudelaire-t is.

De semmi szükségük jelképekre. F?leg, semmi szükségük a régi Franciaországot idéz? jelképekre.

Forrás: 888.hu

Forrás: Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló